Interview med Henrik Weldingh

Af Jan Hovald Petersen

Henrik W er en lidt a-typisk sejler i sejlklubben, - han er som mange af os 'de gamle' oppe i 70erne, men et rigtigt muntert livsstykke – og han har IKKE som så mange andre i klubben sejlet hele sit liv!

Nej han begyndte at sejle efter at han blev 60 – se det er ikke almindeligt.

Og så har han brugt sejlklubbens mange gode tilbud for nybegyndere – og sejlet ud med andre for at lære at sejle, og at blive bedre til det.

Det kan anbefales – både for unge og ældre.

Interview:

JHP: Du skal først fortælle om dit lidt specielle navn.

Henrik: Jeg hedder Henrik Weldingh – ligesom welding på engelsk, blot med et h i enden.

JHP: Det er et fint navn.

Henrik W: Ja, Det stammer fra 16 hundrede tallet.

JHP: Du hedder ikke Rasmussen eller Jensen bagefter. Jeg hedder jo Petersen til sidst.

Henrik W: Lad mig være ærlig og at sige: Jeg er blevet født som Henrik Weldingh Andersen, men da min morfar, han døde så syntes familien, at 'så røg Andersen væk'. Fra den ene ende af alfabetet til den anden ende af alfabetet på en dag – ned i den tunge ende.

Min sejlerhistorie er fuldstændig a-typisk. Jeg sidder meget benovet og misundelig og hører på jer alle sammen til tirsdags seniormøderne. Alt det I har sejlet? Jeg sejlede ikke som barn, sejlede ikke som ung. Da vi kom i 50-erne, min kone og jeg, så syntes vi at vi skulle spille golf – så vi spillede golf. Det tager din fritid. Hvis du så også skal klare dit arbejde, så er tiden gået.

Som min tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet nærmede sig, tænkte jeg, at al den frigjorde tid da skulle bruges til noget aktivt. Og at det var om at få planlagt det i tide.

Jeg har altid haft lyst til at sejle. Jeg har drømt om det som barn, men så kom jeg fra det. Der var så meget andet, der tog tid og ressourcer…

Men jeg har en bror nede i Sønderborg, og omkring år 2000 gik jeg sammen med ham på 'Gendarmstien' ud mod vandet – en smuk sommeraften med mange sejlskibe ude på fjorden.

Gendarmstien – du ved den sti som brugtes af grænse-gendarmerne, da der var en grænse mod Tyskland, og hvorfra de i sin tid holdt øje med smuglere, passerende skibe osv. Stien begynder ved grænsen i bunden af Flensborg fjord, og fortsætter til Sønderborg og ovre på Alssiden.

Altså. Vi gik der og så de mange sejlbåde – simpelthen. Jeg tænkte: "Jeg vil ***edermaleme-mig*** *begynde at sejle!!" Og jeg syntes at DET SKAL VÆRE EN SEJLBÅD! Jeg måtte så finde nogen at lære at sejle med! Jeg ved egentlig ikke hvordan, men jeg fandt en sejlerskole oppe i Helsingør, der havde en Aphrodite 101, en smuk båd designet af Jan Kjærulff og Paul Elvstrøm, ejet af en ældre herre, der havde sejlet hele sit liv samt hans søn .*

Aphrodite 101

JHP: Der ligger også en 101 i havnen her

Henrik W.: Ja, den er sådan en flush-dækket, slank sejlbåd. Man bliver lidt krumbøjet, når man bevæger sig rundt i den under dæk. Rigget med en brøkdels rig, - en rigtig lækker båd.

Med let krummet mast?

Henrik W: Ja, den skal trimmes under sejlads, når man går over stag. En hurtig båd, med selvslående fok. Så det gør det nemt at gå over stag. Ikke noget med rullefok, så der var rig mulighed for at ligge og rode med fokken ude på fordækket.

Og så jeg tog dueligheds bevis fra Helsingør, og sejlede der en 4 – 5 år.

JHP: Så kender du det med sundet, strøm og færger o.s.v.? Jeg sejlede tidligere ud fra Rungsted.

Henrik W: Er du tosset, ja, dels er der altid det med strømmen ud for havnen og ved Kronborg. Der er rigtig meget strøm på tværs af havneindløbet, og hvis du ikke tager højde for det så 'fiser du forbi'.

Men jeg syntes at det var skægt, men også krævende.'

JHP: Men du udviklede så nogle planer?

Henrik W: Ja, jeg ville have en båd selv. Men også efter at jeg købte båd, sejlede jeg med ham i Helsingør. Vi havde nogle interessante ture blandt andre en strabadserende men også lærerig tur til Anholt og lignede steder. Der er stadig meget, at lære også efter at man har taget Duelighedsbevis.

Jeg lavede mange og teoretiske overvejelser om hvilken sejlbåd jeg ville have, tyrede tekniske bøger osv. På det lavpraktiske var min kones krav om toilet ombord og mit krav om en indenbords dieselmoter, samt, - havde jeg læst – ca 1 tons pr mand. Så kan man tumle båden. Med min kone som mandskab blev det altså ca. 2 tons sejlbåd. Som det så kom sig, faldt jeg for en Albin Accent 26 oppe i Nivå.

Albin Accent 26

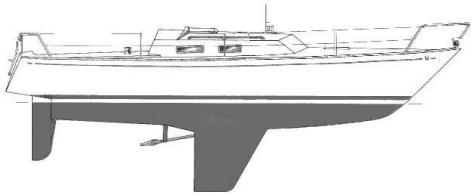

Så jeg snakkede med ham sælgeren. Den gang var både jo dyre. Den kostede 125.000 kr, men efter lidt forhandling, fik jeg den for 100.000 kr. Det var i 2006. Hvis jeg er heldig" i dag kan jeg få 20.000-30.000kr for den.

JHP: Alle både har sådan et højdepunkt, hvor prisen er maximum. Derefter falder prisen, med mindre det er en særlig båd. Og måske er 20.000 nok lidt lavt.

Henrik W: Efter finanskrisen i 2008 faldt priserne dramatisk. Og markedet har ligesom en delt udvikling imellem de nye 20 – 28 fods både, der typisk er kapsejladsbåde, og de større både, tur og feriebåde med bad, toilet, 'master-bedroom' og hvad ved jeg.

Accenten er fra 79, udviklet af svenskeren Peter Nordin som en kapsejladsbåd, 26 fod og ca 3m bred, men forsynet med ruf, og med 5 køjepladser, køkken, toilet mm, så den egner sig til ture og ferier. En fin båd. Knap 2,5 tons.

JHP: Hvad har I så sejlet?

Henrik W: Vi sejler den normalt to, min kone og mig, men har også sejlet den med mine børn og børnebørn.

JHP: Og så har du sejler-træning om onsdagen? Og sejlet kapsejlads? Du er med, når de sejler om onsdagen?

Henrik W: I starten sejlede vi meget, ofte blot en aftentur, men også heldages ture i weekenden.

Og så om sommeren – ikke så meget som jeg måske havde drømt om, da vi har så meget øvrigt at lave - mest rundt i fjordene. Vi kan sagtens være en uge af sted. Men du ved man skal have badefaciliteter.

JHP: Ellers må du gøre som i de gamle camping-dage. Bade oppe i fællesbadet.

Henrik W: Men det kan jeg leve med. Hvis det blæser lidt meget, så vil min kone helst ikke sejle. Men når vinden er passende, og vi har tid, så er det med at komme afsted og ud af havnen.

JHP: Hvad har du af motor?

Henrik W: Jeg har en lille Yanmar diesel på, 8 HK. Den er lidt lille, så hvis den skal arbejde mod strøm og bølger, skal den arbejde hårdt. Og det er jo oftest vestenvind, så den skal på arbejde, når vi skal ud mod Isefjorden. Men, for skams skyld har jeg da krydset ud af renden ved Kulhus for at vise, at det kan vi altså sagtens.

Min kone lærte sig også at sejle på en sejlerskole fra Svanemølle. Det er nødvendigt at hun også kan sejle båden, hvis jeg dratter i vandet!! Men jeg må jo nok erkende, at det morer mig mere at sejle end det morer hende.

Men vi synes begge at der er så lækkert, når man er kommet ud af havnen, har fået sat sejlet og slukket motoren.

JHP: Ja, når du slukker og går for sejl, så er der dage hvor du hører vandets klukken mod boven og båden lægger sig lidt på siden – jo det er rart.

Henrik W: Du sejler i forhold til vinden, den bestemmer den kurs du kan styre. Hvis man vil et bestemt sted hen, - og til en given tid – så er det bedre at køre i bil. Vil du sejle så sejler man hvor vinden bringer én hen. Vi sejler meget i Isefjorden. Vi kan godt lide den, der er plads nok.

JHP: Men du har jo nok set de gule specialbøjer, der varsler skydeområdet ved Jægerspris.

Henrik W: Ja, mon ikke, hvis du ikke overholder dem, så kommer der en lille stor motorbåd ud og giver én en reprimande – og en bøde -. Det holder vi os udenfor. Og så er det ofte ned til Orø eller ned til Holbæk eller Nykøbing. Eller over til Hundested og så ud i Kattegat.

JHP: Hvornår købte i båden?

Henrik W: Vi købte den i 2006..

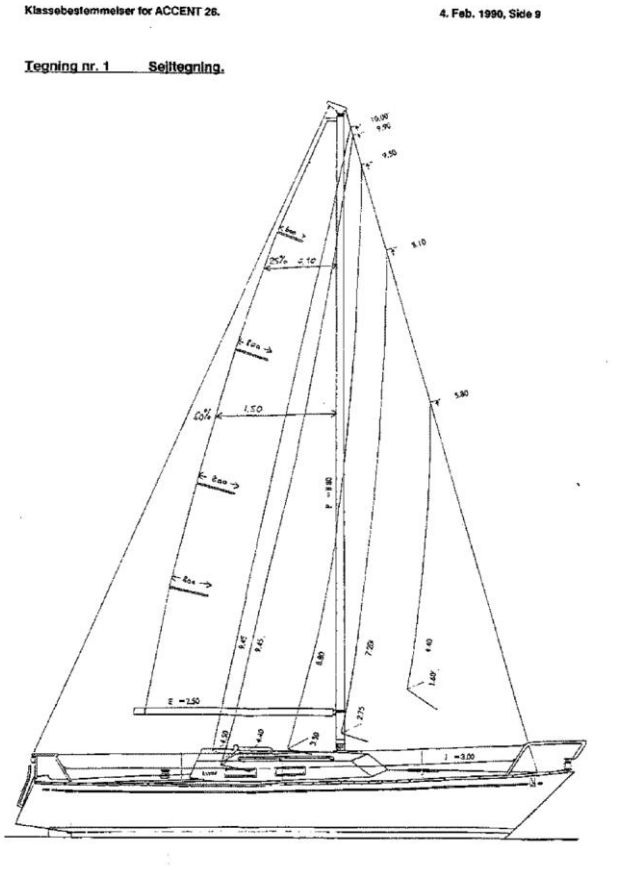

JHP: Men det, der bringer dig ud om onsdagen – hvad er det?

Henrik W: Det er fordi – der er mange grunde?? Vi får sejlet for lidt i week-enden og da vi bor 45 km fra havnen bliver det efterhånden ikke til så mange aftensejladser. Jeg var opmærksom på onsdagssejladserne, men min kone kan ikke om onsdagen, og jeg havde ikke rigtig lyst til at sejle alene. Jeg har ingen erfaring med kapsejlads, og sejler aldrig med spiler, så der var mange gode grunde til ikke at komme til onsdags kapsejladserne.

JHP: Men der er jo en dejlig TILBUDSPAKKE om onsdagen.

Henrik W: Ideen med at sejle med på hinandens både synes jeg simpelt hen er genial. Så det tager jeg gerne op til. Og det har været gode oplevelser. Jeg har prøvet at sejle med interessante og anderledes både. Bådtyper, som jeg slet ikke kender. Sjovt og lærerigt, for en ikke særlig erfaren sejler. Og jeg har haft nogle meget hyggelige mennesker med i min egen båd.

JHP: Du kan faktisk godt komme ud at sejle med nogle bådtyper, der er tæt på de hurtige i eliten – ikke kun vores her i klubben, men bådtyper, der sejler stærkt – f.eks. som i Sundet, hvor de sejler krævende kapsejladser og match race i hurtige både.

Henrik W: Det er sådanne både som Ylva'en og lignende både?

JHP: Ja, jeg føler, at 'jeg står stille', når jeg på vandet er ved siden af en af dem.

Henrik W: Hvad sejler du?

JHP: Jeg sejler en typisk svensk familiebåd B31 fra 79. Men den kan ikke rigtigt gå højt og tæt til vinden, synes jeg. Men jeg har ældre sejl og fast propel. Og så er vi ved at erkende de gamle sejlerdyder fra før de brede familiebåde kom til i 70-erne og 80-erne. For mig at se til er det en lang historie og det er noget med, at den franske producent Beneteau og den tyske Bavaria m.fl. erkendte det store marked for turist- og udlejningsbåde f.eks. i Middelhavet og udviklede egentlig meget vellykkede både med badestrand (badeplatform) agterude og det blev hurtigtsejlende 'medvindsfartøjer' – nu ofte med 2 skibsrat og 2 spaderor o.s.v. Også større både, da der ofte bor 4 – 10 personer om bord i en uge eller 14 dage o.s.v.

Henrik W: Men det har Accent'en ikke. Det er en kapsejlads sejlbåd i klassisk forstand. Og den vandt en del mesterskaber for Peter Nordin, der designede den.

JHP: Og det er vi – en lille gruppe i klubben – begyndt at have som fokus, det emne der.

Henrik W: Jeg var ude at sejle med formanden i vores båd – han var ude at sejle med mig. Og det var lærerigt for mig. Han sagde, at den der kunne godt stå bedre o.s.v. Det er jo en gammeldags mastheadrig med 'kæmpestor' genuafok og et ret meget mindre storsejl. Det er lidt bøvlet, når man skal gå over stag, at få den store genua om på den anden side. Men det er normalt min kones arbejde.

Jeg kan dog godt sejle den alene, men på en eller anden måde er det også en social ting' – det er hyggeligt at sejle sammen.

Så det der onsdagstilbud var fenomenalt – og hver gang jeg deltager, har jeg prøvet noget nyt.

Jeg fik en slid og ælde-skade på båden, lige midt i sæsonen. . Jeg var ude at sejle med et barnebarn der spurgte: Morfar, hvorfor er der vand på dørken? Det viste sig at være en utæt udstødningsslange, en 7 meter lang 2" 'djævel'. Den ligger i en utilgængelig kanal, der har den ligget siden 1979, og der agtede den at blive liggende. Jeg havde gud og hvermand til at prøve at hale den ud, men niks, det ville den ikke

JHP: Og den er af gummi?

Henrik W: Ja, stålarmeret gummi. Den er ikke sådan til at samarbejde med? Jeg overvejede den ene og den anden løsning. Der er en klub for Accent 26 sejlere, hvor der er en 40 – 50 medlemmer, og hvor man kan få gode råd. Desværre har ingen prøvet lige det der. Så jeg måtte lade den gamle slange ligge, og trække en ny af en anden bane. Og det fungerer – indtil jeg fik et nyt problem – en bukket skrueaksel ved løft af Subliften. Det må vi så få lavet. Så der har været en lang periode, hvor jeg ikke havde en båd at sejle i.

JHP: Er du teknisk funderet og kan lave og reparere meget?

Henrik W: Gammel ingeniør, har repareret mine motorcykler, skiftet kobling i bilen, m.v. Så det går.

Men der er jo hele tiden reparationer på de gamle både.

Men det var jo rart at komme herop i havnen og at sejle med andre – og rare folk. Høre deres vurdering.

Nogle gange, når kapsejling bliver for meget og vi er trætte, så blev vi enige om at vi lader som om vi sejler kapsejlads. Sejler lidt afslappet og sejler med. Og det er hyggeligt bagefter. Stemningen er virkelig god.

JHP: Ja stemningen er god. Jeg har nogle gange sejlet med og en gang sejlet ud med Vintersejlerne, der sejler hele året. Og det i en hurtig båd af de slanke, der kan gå tæt op mod vinden. Det var en vinterdag, hvor der både var sne, blæst og regn. Det giver en god naturoplevelse – og sejleroplevelse. Det kan jeg også anbefale at deltage i: Vintersejlads! Det er der endnu ikke så mange der deltager i – og det skal siges, at det er et godt team, som sejler vintersejlads. Det kan du 'falde tilbage på', når du er 'mæt' af onsdagssejladserne.

Henrik W: Det kunne jeg 'sku egentlig godt. Jeg har da varmt sejlertøj til det.

JHP: Hvor længe har du så været medlem af Sejlklubben?

Henrik W: Det har jeg været fra jeg fik bådplads. Man skal jo være medlem i en af havnens klubber, og sejlklubben var da nok det logiske at vælge.

JHP: Vi har både motorbåde og sejlbåde - det ene og det andet, vi prøver at være rummelige.

Henrik W: Jeg har ikke deltaget meget i klublivet. Nok lidt fordi jeg bor et stykke vej fra havnen. Jeg har deltaget i et eller 2 klubforedrag, som var meget gode.

JHP: Ja, se positivt på det. Der er ting og emner der er gode, men også det, der kan forbedres. Livet er kort – så se positivt på det. Mange seniorer bl.a. undertegnede - og altså også formanden – kan godt lide din brug af klubbens tilbud. Det lyser op i klublivet – at der er fælles arrangementer som sejlads, spisning, foredrag og fester m.m.

Jeg synes, at det er et godt sted at slutte her. Det har været meget både hyggeligt og inspirerende at interviewe dig. Jeg håber også, at du har fået en god fornemmelse for snakken om løst og fast ligesom vi ældre gør især om tirsdagen, hvor en del seniorer mødes – her drøftes alt fra bådvedligehold, sejl og sikkerhed, salg og køb – brændstof og strøm om bord - og så også det tunge om al verdens tilstand, – ja alt, der har interesse.

Så du og også ikke seniorer – og sejler koner og -piger er meget velkomne. Og sig til din hustru at hun er så velkommen – og at hun med Duelighedsbevis med rette kan kalde sig skipperkone – eller medskipper. Jo! Hun er meget velkommen.

JHP